

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Obdo/11/2022
Identifikačné číslo spisu: 3620201161
Dátum vydania rozhodnutia: 22.02.2023
Meno a priezvisko: JUDr. Gabriela Mederová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2023:3620201161.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Mederovej a členiek senátu JUDr. Aleny Prieceleovej a JUDr. Lenky Praženkovej v spore žalobcu: Construction s.r.o., so sídlom Nadlice 64, 956 32 Nadlice, IČO: 31 106 064, proti žalovanému: FENESTRA Sk, spol. s r.o., so sídlom Priemyselná 17, 953 01 Zlaté Moravce, IČO: 36 521 451, zastúpenému Matejka & Haluška s.r.o., so sídlom Lazovná 20, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 47 257 415, o zrušenie zabezpečovacieho opatrenia, vedenom na Okresnom súde Partizánske sp. zn. 6Cb/11/2020, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 25. augusta 2021, č. k. 8Cob/66/2021-604, takto

rozhodol:

I. Dovolanie o d m i e t a.

II. Žalobcovi n e p r i z n á v a náhradu trov dovolacieho konania voči žalovanému.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Partizánske (ďalej len „súd prvej inštancie“) uznesením z 7. januára 2021, č. k. 6Cb/11/2020-476, v prvom výroku v celom rozsahu zrušil zabezpečovacie opatrenie nariadené uznesením Okresného súdu Partizánske z 6. júla 2018, sp. zn. 6Cb/4/2017, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne z 28. novembra 2018, sp. zn. 16Cob/140/2018, v druhom výroku žalobcovi priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% a v treťom výroku návrh žalovaného na predĺženie lehoty na vyjadrenie k replike zamietol.

2. Súd prvej inštancie v uznesení konštatoval, že zabezpečovacie opatrenie, ktorým bolo v prospech žalovaného zriadené záložné právo na nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobcu, bolo nariadené z dôvodu, že prípadná exekúcia mohla byť ohrozená. Žalovaný pohľadávku zabezpečenú záložným právom zriadeným v konaní o nariadenie zabezpečovacieho opatrenia uplatnil v exekučnom konaní. Exekúcia bola ex lege zastavená z dôvodu povolenia reštrukturalizácie žalobcu. Vzhľadom na zastavenie exekúcie, účel, pre ktorý bolo zabezpečovacie opatrenie nariadené zanikol a vzhľadom na stav exekučného konania súd prvej inštancie konštatoval, že je zabezpečovacie opatrenie potrebné podľa § 334 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „C. s. p.“) a § 338 C. s. p. zrušiť.

3. Na základe odvolania žalovaného Krajský súd v Trenčíne (ďalej len „odvolací súd“) uznesením z 25. augusta 2021, č. k. 8Cob/66/2021-604, uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch I. a II. potvrdil a žalobcovi priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

4. Odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že z obsahu spisu je zrejmé, že zabezpečovacie opatrenie bolo nariadené v súvislosti s meritórnym rozhodnutím, ktorým je rozsudok Okresného súdu Partizánske z 16. apríla 2018, sp. zn. 6Cb/4/2017 a rozsudok Krajského súdu v Trenčíne z 19. novembra 2019, sp. zn. 16Cob/139/2018, ktorým bol žalobca zaviazaný žalovanému zaplatiť sumu 183.558,73 eur s úrokom z omeškania vo výške 0,05% denne zo sumy 30.198,58 eur od 08.02.2013 do zaplatenia, zo sumy 91.663,59 eur od 21.03.2013 do zaplatenia, zo sumy 33.600,65 eur od 05.04.2013 do zaplatenia, zo sumy 21.231,80 eur od 19.04.2013 do zaplatenia, zo sumy 6.664,11 eur od 29.03.2013 do zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku a žalovanému bol priznaná nárok na náhradu trov prvoinštatčného i odvolacieho konania v rozsahu 100%. Na základe tohto exekučného titulu žalovaný viedol proti žalobcovi exekúciu, ktorá bola z dôvodu povolenia reštrukturalizácie žalobcu zo zákona zastavená. Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že vzhľadom na zastavenie exekúcie a zákonnú nemožnosť v nej pokračovať zabezpečovacie opatrenie už nie je potrebné (§ 338 písm. a/ v spojení s § 344 C. s. p.) a z tých istých príčin odpadli i dôvody, pre ktoré bolo nariadené (§ 334 v spojení s § 344 C. s. p.). Odvolacie dôvody žalovaného boli podľa odvolacieho súdu nedôvodné.

5. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal žalovaný dovolanie, ktorým dovolaciemu súdu navrhuje, aby napadnuté uznesenie odvolacieho súdu spolu s uznesením súdu prvej inštancie zrušil a žalobcu zviazal žalovanému nahradiť trovy konania. Odvolací súd podľa dovolateľa nesprávnym procesným postupom znemožnil žalovanému, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že prišlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (dôvod prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f/ C. s. p.) a uznesenie odvolacieho súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci v otázkach, ktoré v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte neboli vyriešené (dôvod prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p.). Uznesenie odvolacieho súdu má podľa dovolateľa znaky arbitrárnosti a je nedostatočne odôvodnené. Nesprávne právne posúdenie veci vidí dovolateľ v dvoch otázkach. Prvou je otázka, či konaniu o návrhu na zrušenie zabezpečovacieho opatrenia bráni po povolení reštrukturalizácie § 118 ods. 4 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZKR“) a po skončení reštrukturalizácie § 156 ZKR. Druhou právnou otázkou je podľa dovolateľa posúdenie, či začatie reštrukturalizačného konania, povolenie reštrukturalizácie, jej skončenie a zastavenie exekúcie nie je dôvodom pre zrušenie zabezpečovacieho opatrenia nariadeného pred začatím reštrukturalizačného konania.

6. Žalobca sa k dovolaniu žalovaného nevyjadril.

7. Najvyšší súd ako súd dovolací (podľa § 35 C. s. p.), po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia pojednávania dospel k záveru, že dovolanie žalovaného je potrebné odmietnuť. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 C. s. p.) dovolací súd uvádza nasledovné:

7.1. Pre prípustnosť dovolania uplatneného pre dovolací dôvod podľa § 431 C. s. p. je nevyhnutný záver, že ide o rozhodnutie odvolacieho súdu vo veci samej alebo rozhodnutie, ktorým sa konanie končí (§ 420 C. s. p.) a následne aj záver o tom, že prišlo k naplneniu niektorého z dôvodov prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. a/ až f/ C. s. p.

7.2. Inštitút zabezpečovacieho opatrenia a obdobne aj inštitút neodkladného opatrenia sú tzv. osobitné procesné postupy, ktoré upravuje Civilný sporový poriadok. Keďže pri zabezpečovacom opatrení ide o obdobný inštitút ako pri neodkladnom opatrení, vzťahuje sa naň obdobný režim týkajúci sa prípustnosti dovolania (porovnaj uznesenie najvyššieho súdu z 27. marca 2018, sp. zn. 5Obdo/12/2018 a uznesenie najvyššieho súdu z 12. decembra 2022, sp. zn. 3Obdo/24/2022). Z judikatúry najvyššieho súdu vyplýva, že proti rozhodnutiu odvolacieho súdu o neodkladnom opatrení je dovolanie podľa § 420 C. s. p.

prípustné len vtedy, ak má charakter rozhodnutia vo veci samej (uznesenie najvyššieho súdu z 19. júna 2018, sp. zn. 4Obdo/66/2017, publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky 9/2018). Potom a contrario dovolanie nie je podľa § 420 Civilného sporového poriadku prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie o nariadení neodkladného opatrenia na základe takého návrhu, spolu s ktorým, prípadne po podaní ktorého bola podaná žaloba (uznesenie najvyššieho súdu z 11. októbra 2017, sp. zn. 3Cdo/157/2017, publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky 2/2018). Rovnako je potrebné pristupovať aj k posudzovaniu prípustnosti dovolania podľa § 420 C. s. p. v prípade zabezpečovacieho opatrenia.

7.3. V posudzovanej veci ide o rozhodnutie odvolacieho súdu v konaní o návrhu na zrušenie zabezpečovacieho opatrenia, ktoré bolo vydané na základe návrhu žalovaného v konaní vedenom na Okresnom súde Partizánske pod sp. zn. 6Cb/4/2017. V uvedenom konaní žalovaný žalobou uplatnil nárok na zaplatenie dlžnej pohľadávky vo výške 183.358,73 eur s príslušenstvom a po vydaní rozsudku Okresného súdu Partizánske dňa 16. apríla 2018, č. k. 6Cb/4/2017-183, ktorým súd žalobe vyhovel, sa žalovaný rozhodol v tomto konaní v súvislosti s uplatňovanou pohľadávkou podať aj návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Je preto zrejmé, že konaním vo veci samej bolo konanie prebiehajúce na Okresnom súde Partizánske pod sp. zn. 6Cb/4/2017 a rozhodnutím vo veci samej bol rozsudok Okresného súdu Partizánske z 16. apríla 2018, č. k. 6Cb/4/2017-183, potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne z 19. novembra 2019, sp. zn. 16Cob/139/2018. Rozhodnutie o zabezpečovacom opatrení priamo nadväzovalo na podanú žalobu, návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia bol podaný počas konania o veci samej a samotné rozhodnutie o zabezpečovacom opatrení nekonsumovalo vec samu, rozhodnutie o ňom preto podľa ustálenej rozhodovacej praxe najvyššieho súdu nemalo pre účely prípustnosti dovolania podľa § 420 C. s. p. povahu rozhodnutia vo veci samej a ani rozhodnutia, ktorým sa konanie (o veci vymedzenej žalobou) končí.

7.4. Pokiaľ samotné rozhodnutie o nariadení zabezpečovacieho opatrenia nemá povahu rozhodnutia vo veci samej ani rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, a z tohto dôvodu by proti nemu nebolo prípustné dovolanie podľa § 420 C. s. p., nemožno podľa § 420 C. s. p. založiť ani prípustnosť dovolania proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené zrušenie takého zabezpečovacieho opatrenia. V konaní o zrušení zabezpečovacieho opatrenia ide navyše len o riešenie parciálnej otázky vo vzťahu k vydanému zabezpečovaciemu opatreniu. Súd posudzuje len to, či v čase rozhodovania o návrhu na zrušenie zabezpečovacieho opatrenia odpadli dôvody, pre ktoré bolo zabezpečovacie opatrenia vydané (§ 334 C. s. p.) alebo či je splnená jedna z podmienok uvedených v § 338 písm. a/ a b/ C. s. p. K rovnakému záveru najvyšší súd dospel aj v uznesení z 28. júla 2022, sp. zn. 5Obdo/37/2022.

7.5. Z uvedených dôvodov najvyšší súd konštatuje, že rozhodnutie odvolacieho súdu napadnuté dovolaním žalovaného nemá povahu rozhodnutia odvolacieho súdu vo veci samej a ani rozhodnutia odvolacieho súdu, ktorým sa konanie končí. Dovolací súd preto ani nepristúpil k skúmaniu dovolacích dôvodov uvádzaných žalovaným, keďže prípustnosť dovolania podľa § 420 C. s. p. je vylúčená povahou napádaného rozhodnutia odvolacieho súdu.

7.6. Vo vzťahu k prípustnosti dovolania uplatneného žalovaným podľa § 432 C. s. p. pre nesprávne právne posúdenie veci odvolacím súdom, najvyšší súd poukazuje na § 421 ods. 2 C. s. p., ktorý vylučuje prípustnosť dovolania v prípade rozhodnutí odvolacieho súdu proti uzneseniam podľa § 357 písm. a/ až n/ C. s. p. Podľa § 357 písm. e/ C. s. p. je odvolanie prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o zrušení neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia podľa § 334 a 335 ods. 1 C. s. p. Dovolanie žalovaného je tak v časti namietaného nesprávneho právneho posúdenia veci rovnako neprípustné podľa § 421 ods. 2 v spojení s § 357 písm. e/ C. s. p.

8. Najvyšší súd vzhľadom na vyššie uvedené dôvody dovolanie žalovaného podľa § 447 písm. c/ C. s. p. odmietol ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, proti ktorému nie je prípustné.

9. O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd v zmysle § 453 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 1 C. s. p. Žalobcovi ako úspešnej sporovej strane náhradu trov dovolacieho konania nepriznal z dôvodu, že mu v dovolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

10. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.